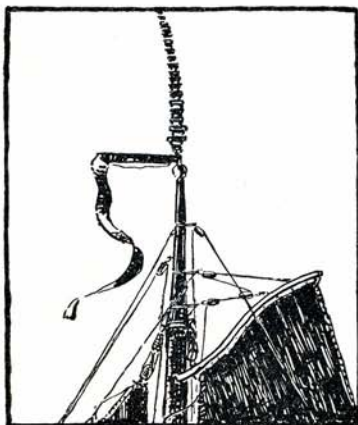

Nieuw klassereglement voor ronde- en platbodemjachten

Schepen naar
type
ingedeeld
in zes
klassen

ZO IS dan eindelijk de vernieuwing van het klassereglement voor ronde en platbodemjachten een feit geworden. In 1959 ontving de Stichting Stamboek Ronde- en Platbodemjachten het verzoek van het Verbond een advies over een onderdeel van het bestaande reglement uit te brengen. Na veel studie werd besloten het gehele reglement te herzien en in februari 1963 werd daaromtrent een advies uitgebracht.

De daarna ingestelde Technische Commissie voor Ronde- en Platbodemjachten van het Verbond heeft dit advies grondig bestudeerd en zich er ten slotte in grote lijnen mee verenigd. In de vergadering van 24 juni ten slotte heeft het bestuur van het Verbond het nieuwe reglement aanvaard.

Dit nieuwe reglement is gebaseerd op de volgende principes:

- indeling van de schepen primair naar type, secundair naar grootte;
- één zelfde soort regeling en meting voor jachten met en jachten zonder kajuit, met toepassing van een kajuitcorrectie;
- verbetering van de meting en van de tijdvergoedingsfactor, door daarbij met name te betrekken zowel de breedte van de schepen als het **totale** zeiloppervlak, berekend op een vereenvoudigde wijze.

Klasse-indeling

De schepen worden naar type ingedeeld in zes klassen, onderverdeeld naar grootte, ieder met een eigen zeilteken, waarbij de eerste letter de klasse en de tweede letter de grootte aanduidt.

Uitdrukkelijk is bepaald, dat in de verschillende klassen uitsluitend schepen worden toegelaten, die in vorm niet belangrijk afwijken van de door deze benamingen oorspronkelijk aangeduide typen van Nederlandse vaartuigen, terwijl de tuigage dezelfde moet zijn als die welke van oudsher bij het betreffende type gebruikelijk was.

Vanzelfsprekend zijn zijwaarden, behalve bij de Staverse jollen, voorgeschreven, terwijl de som van de tilling van het vlak plus de hoogte van een eventueel aanwezige kielbalk, niet meer mag bedragen dan 2 procent van de lengte op de waterlijn. De afmetingen en de kleur van de zeiltekens en zeilnummers zijn nader aangegeven.

Men zal wellicht het verdwijnen van de vertrouwde zeiltekens OA, OB en OC betreuren. De oude indeling was echter gebaseerd op de wedstrijdmaat WM, die geheel is vervallen. Waar de gehele indeling is gebaseerd op scheepstype, was een daarmee overeenstemmende klasse-aanduiding in het zeil geheel logisch. Ook al blijft het juist, dat bijvoorbeeld in de klasse der vissersschepen sterk uiteenlopende typen zijn ondergebracht, die echter toch alle gemeen hebben, dat met de betreffende naam (Lemsteraak, botter, hoogaars) oorspronkelijk steeds vissersvaartuigen werden aangeduid.

Tijdcorrectiefactor

Na uitvoerige studie is een — ingewikkeld aandoende — TCF-formule gevonden, uitgedrukt in zeiloppervlak Z, lengte op de waterlijn L en breedte zonder berghouten B. De basisvorm van de

Lengte op de waterlijn	11.01 en meer	8.51 t/m 11.-	6.26 t/m 8.50	4.71 t/m 6.25	kleiner dan 4.71
Ronde jachten	RA	RB	RC	RD	RE
Schouwen, grundels e.d. ..	—	—	SC	SD	SE
Tjalken	TA	TB	—	—	—
Zeeschouwen	ZA	ZB	ZC	—	—
Vissersvaartuigen	VA	VB	—	—	—
Staverse jollen	—	—	JC	JD	—

formule heeft de gedaante $TCF =$

$$a \frac{Z}{B} + bL - cL^2 + d.$$

Voorts zijn in de volledige formule nog termen aangebracht voor typecorrectie (t), kajuitcorrectie (k) en schroefcorrectie (s), terwijl het wedstrijdcomité zonodig nog een correctie kan toepassen bij varen op stromend water.

Zowel voor de coëfficiënten a, b, c en d als voor de correctietermen t, k en s zijn voorlopig bepaalde waarden vastgesteld. Zij kunnen worden herzien wanneer zou blijken, dat deze aangenomen waarden tot onbillijkheden leiden, of indien de tendens zou ontstaan wijzigingen aan schip of tuig aan te brengen met het oogmerk een gunstiger meting te verkrijgen.

Na een wedstrijd wordt de werkelijk gezeilde tijd van ieder deelnemend schip vermenigvuldigd met de voor dit schip berekende TCF, ten einde aldus de wedstrijduitslag vast te stellen.

De voorlopig vastgestelde waarden voor de coëfficiënten en correcties zijn de volgende:

$$a = 0,015$$

$$b = 0,034$$

$$c = 0,0014$$

$$d = 0,580$$

$$t = 0 \text{ voor ronde jachten} \\ = 0,040 \text{ voor schouwen} \\ = - 0,020 \text{ voor grundels} \\ = - 0,030 \text{ voor tjalken} \\ = 0,040 \text{ voor zeeschouwen} \\ = 0 \text{ voor vissersvaartuigen} \\ = 0,030 \text{ voor staverse jollen}$$

$$k = 0 \text{ voor schepen met kajuit achter de mast} \\ = 0,005 \text{ voor schepen zonder kajuit achter de mast}$$

$$s = 0,007 \text{ voor een 2 bladschroef} \\ = 0,010 \text{ voor een 3 of 4 blad-schroef;} \\ \text{voor bijzondere schroeven, bij-} \\ \text{voorbeeld met verstelbare bladen,} \\ \text{wordt de schroefcorrectie bere-} \\ \text{kend uit de formule}$$

$$s = 0,020 \times \frac{\text{schroefdiameter}}{B} \times \text{schroef-} \\ \text{factor.}$$

De zeeschouw *Andromeda* van N. Kikke uit Weesp op de Waddenzee. Het vertrouwde zeilteken OC zal straks verdwijnen. (Zie voor de nieuwe zeiltekens nevenstaande staatje). Met deze schouw werd kortgeleden in de klasse ronde en platbodemjachten de Harlingen-Terschelling Race gewonnen. Het schip legde de afstand heen en terug af in 6 uur, 47 minuten en 8 seconden.

(Foto C. van der Meulen)

Zeiloppervlak

Een van de grootste struikelblokken bij het tot stand komen van het nieuwe reglement werd gevormd door de vraag op welke wijze het oppervlak van de zeilen in de formule moest worden verwerkt.

Bij de bestaande regeling wordt het werkelijke oppervlak van het grootzeil genomen, maar ten aanzien van de voorzeilen gewerkt met het internationaal vastgestelde begrip voordriehoek. Het oppervlak van deze voordriehoek, kortweg gezegd gevormd door mast - voorstag - onderlijk, wordt gemeten en de zeiler is daarna vrij in deze driehoek ieder zeil te gebruiken, dat hem goeddunkt. Dit geeft de wedstrijdzeiler een zekere mate van vrijheid en van mogelijkheden tot experimenteren.

Hiertegenover werd door de Stichting

gesteld, dat een voorgiftregeling een zo zuiver mogelijke vergelijking van de zeilcapaciteiten beoogt en dat het zeiloppervlak een van de belangrijke snelheidsbepalende factoren is, zodat derhalve het werkelijke, gemeten zeiloppervlak in rekening dient te worden gebracht.

In het nieuwe reglement is de oplossing van dit probleem aldus gevonden, dat inderdaad principieel wordt uitgegaan van het werkelijke oppervlak van alle zeilen, waarbij echter het oppervlak der voorzeilen op een vereenvoudigde wijze wordt berekend en vervolgens met bepaalde correcties in de formule wordt verwerkt.

Aldus wordt het zeiloppervlak Z van ieder schip bepaald door optelling van oppervlak grootzeil
oppervlak stagfok
0,50 oppervlak kluiver

De botter **Bruinvis** van J. H. Eyssen uit Heiloo op de Waddenzee op de achtergrond de duinen van Vlieland. De foto werd gemaakt tijdens de onlangs gehouden Harlingen-Terschelling Race, waarin deze botter in haar klasse de derde prijs won. De totaal tijd was 7.00.23.

(Foto C. van der Meulen)

0,30 (oppervlak halwewinder — oppervlak stagfok — oppervlak kluiver)

0,20 oppervlakte spinnaker — (oppervlak stagfok plus oppervlak kluiver) of — (oppervlak halwewinder indien aanwezig)

0,75 oppervlak druif

Indien grootzeil, druif, stagfok, kluiver en/of halwewinder van kunstvezelstof zijn vervaardigd wordt het berekende oppervlak met 10 procent verhoogd.

Een aap en/of waterzeilen mogen worden gevoerd zonder dat hierdoor de TCF wordt beïnvloed.

Meting voorzeilen

Reeds werd gezegd, dat het oppervlak van de voorzeilen op een vereenvoudigde manier wordt berekend. Uitgegaan wordt namelijk van de volgende definities:

I = afstand van een punt op de voorkant mast ter hoogte bovenkant giek tot onderkant van het fokkevalblok aan de mast;

J = afstand van het hiervoorgenoemde punt op de mast tot het snijpunt van voorstag met steven of botteloef;

J₁ = lengte van het onderlijk van de stagfok met het langste onderlijk (dus bijvoorbeeld een botterfok);

J₂ = lengte onderlijk halwewinder

J₃ = afstand tussen het snijpunt van voorstag met steven of botteloef en het verste punt tot waar de kluiver op de kluiverboom kan worden uitgehaald.

Van deze definities uitgaande worden de oppervlakken van de voorzeilen aldus berekend:

stagfok

hetzij $\frac{1}{2}I \times J$ indien het onderlijk gelijk is aan of kleiner dan 1.15 J;

hetzij $\frac{1}{2}I \times J + \frac{1}{2}I \times (J_1 - 1.15 J) \times 0.60$ indien het onderlijk groter is dan 1.15 J.

Onder stagfok wordt verstaan het zeil met het langste onderlijk, dat aan de voorstag wordt gehesen en dat geschikt is voor aan de wind zeilen.

kluiver

$\frac{1}{3}I \times J_3$

halwewinder

$\frac{1}{2}I \times J_2$. Een halwewinder is een driehoekig, bolgesneden lichtweezeil, dat ongeschikt is voor aan de wind zeilen.

spinnaker

halve produkt van lengte staand lijk en grootste wijde. Onder spinnaker wordt verstaan een bolvormig symmetrisch zeil, ongeschikt om te zeilen met wind inkomend voorlijker dan dwars van het schip.

Overgangsbepalingen

Gedurende het seizoen 1965 zullen de wedstrijden nog onder het bestaande reglement worden geveerd. Met ingang van het seizoen 1966 wordt het nieuwe reglement van kracht.

Alle reeds gemeten schepen dienen te worden hermeten. Hiervoor wordt een verlaagd tarief berekend, terwijl gepoogd wordt deze hermeting zoveel mogelijk te doen plaatsvinden bij evenementen waar veel ronde- en platbodembjachten bijeen zijn. De mogelijkheid bestaat dat vóór het reglement in 1966 van kracht wordt, aan de hand van bij de hermeting verkregen gegevens nog kleine wijzigingen in het reglement zullen worden aangebracht, speciaal ten aanzien van de verschillende coëfficiënten en de correctiewaarden, die betrekking hebben op de berekening van het zeiloppervlak.

H.